LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 170

PHÁP HOA TAM MUỘI HÀNH SỰ VẬN TƯỞNG BỔ TRỢ NGHI

SỐ 1942

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 1942

PHÁP HOA TAM-MUỘI HÀNH SỰ VẬN TƯỞNG BỔ TRỢ NGHI

Sa-môn Trạm Nhiên ở chùa Quốc Thanh đời Đường soạn.

Về pháp lễ sám, ở thế gian tùy đồng bắt chước nhau nhưng sự nghi vận tưởng phần nhiều chẳng chu toàn, hoặc đọc sơ sám văn nửa chừng chẳng thông suốt, hoặc suy năng lực trước chống lại lý quán, một là không bắt chước phong cách tinh tấn, thiếu đầu mối nhập môn. Cho nên nói siêng tu khổ hạnh chẳng phải là nhân Niết-bàn. Nhưng chỉ lễ niệm quĩ nghi thì văn đều rõ, lấy tán tâm nặng nề thì tưởng vận khó thành. Tôi do Thiên Thai lại có bổ chú rõ ràng. Toát lẫn khu chung khiến tùy lời làm niệm, tùy niệm thành tưởng, mỗi pháp ngó nhìn như thấy trước mắt, nhiều thời khắc chẳng dối, sự pháp thành tựu. Y bản văn chung phải trải mười pháp mà kết yếu sự lý.

1/ Trang nghiêm thanh tịnh đạo tràng (nếu không có nhà riêng thì có thể ở chung nhưng phải dẹp trống tất cả đồ đạc).

2/ Trang nghiêm thanh tịnh thân (dùng áo mới sạch, nếu không có thì dùng áo tốt nhất hiện có).

3/ Ba nghiệp cúng dường (tưởng thân mình và Chư Phật vốn không có năng sở).

4/ Vận hương (tưởng hương hoa này cùng khắp mười phương cúng dường Chư Phật) kế thỉnh Phật và các Bồ-tát.

5/ Khen Phật (tưởng đứng trước Tam bảo mà khen ngợi)

6/ Lễ Phật (tưởng năng lễ, sở lễ tánh vắng lặng) Phật Đa Bảo phân thân. Chư Phật Đông phương, Chư Phật ba đời, xá-lợi, hình tượng v.v... Diệu Pháp, các Bồ-tát, Xá-lợi-phất, v.v..., Bồ-tát Phổ Hiền. Khắp

thực hành bảy sám hối, phải vận mười tâm nghịch thuận. Kế là sám hối sáu căn. Rồi khuyến thỉnh, tùy hỷ, hồi hướng, phát nguyện, hành đạo, ba tự quy y.

- Văn ngồi thiền tóm tắt, phải như mười pháp chỉ quán thành thừa, thực hành Pháp Hoa sám vào lúc hoàng hôn và năm canh thời gian gấp rút thì lược theo văn sau: Con pháp danh là... cùng chúng sinh trong pháp giới từ vô thỉ đến nay, bị vô minh che lấp, điên đảo mê lầm. Mà do sáu căn ba nghiệp bất thiện, tạo ra mười điều ác, bốn tội trọng, năm tội nghịch cho đến mười trọng, bốn mươi tám khinh. Vô lượng vô biên nói không hết được. Chư Phật mười phương thường ở thế gian, pháp âm chẳng dứt. Hương mầu cùng khắp, pháp vị đầy hư không, phát ra ánh sáng thanh tịnh chiếu soi xúc chạm tất cả, thường trụ diệu lý đầy khắp hư không. Con từ vô thỉ đến nay, sáu căn mê mờ, ba nghiệp đen tối, chẳng thấy chẳng nghe, chẳng hay chẳng biết. Do nhân duyên ấy mà trôi giạt mãi trong sinh tử, trải các đường ác, trăm ngàn muôn kiếp không bao giờ có ngày thoát ra. Kinh nói: Như Lai Thích-ca tên Tỳ- lô-giá-na ở khắp tất cả chỗ. Cho nên phải biết tất cả các pháp đều là Phật pháp, mà con chẳng biết, lại theo dòng vô minh. Cho nên ở trong Bồ-đề mà thấy chẳng thanh tịnh, ở trong giải thoát mà thấy trói buộc. Nay mới giác ngộ, nay mối hối cải, mà rất hổ thẹn, rất sợ sệt. Tụng trì Đại thừa, ba nghiệp cúng dường, hướng về Bồ-tát Phổ Hiền, và tất cả Thế tôn, đốt hương dâng hoa phát lồ sám hối. Sáu căn việc làm đều dứt hết, tiếp nối chẳng tạo nữa, vì nhân duyên ấy, nay con cùng pháp giới chúng sinh, ba nghiệp sáu căn, gây ra từ vô thỉ, hoặc đang làm, tự làm, dạy người khác làm, hoặc thấy nghe mà vui theo, hoặc nhớ hoặc chẳng nhớ, hoặc biết hoặc chẳng biết, hoặc nghi hoặc chẳng nghi, hoặc che giấu hoặc phát lồ, v.v... nguyện tất cả đều thanh tịnh.

(Sám hối rồi thì quy mạng lễ Tam bảo) - Hết.